

omenjega leta 1680 je šiba božja v podobi bele žene grozovito pustošila slovenske pokrajine. Bilo je toliko mrličev, da jih niso mogli dostojno na posvečena pokopališča spremljati, ker so bila kmalu prenapolnjena, temveč morala je vsaka srenja svoje mrliče doma na za ta žalostni posel opredeljenem kraju pokapati. Lehko je tedaj, da sedaj na mestih brhke žujice veselo sladke pesni pojejo, kder so malo da ne pred 200 leti verne Slovenke na grobih svojih soprogov tažno bridke solze točile. Gotovo je, da so se takrat mrliči tudi okoli kapele sv. Bolfanka pokapali. Ko je kuga nehala razsajati, stavili so ljudje v spomin pokojnikov na mestih, kder so bili pokopani, križe in podobe raznih svetnikov, a pri nas bila je na mestu sv. Bolfanku posvečene kapele istemu svetniku posvečena cerkev sezidana. Glavni povod temu pobožnemu delu dal je tedanji župnik pri sv. Miklavži, Matija Mihal Sager, a okoličani žrtvovali so za ta hvalevredni Bogu dopadljivi namen dragovoljno po mogočnosti peneze, zidni in apneni kamen, katerega je bilo in še ga je tukaj obilo, tudi les, katerega smo imeli mnogo. Takrat namreč niso bile naše šume, kakor žalibog v sedanjem stoletju, ko se skoro preveč apnari, na silno škodo svojih lastnikov vse prerejene, da celo prazne! Tudi delati pomagali so tedanji prebivalci pri tej cerkvi. Da gospodrske imajoče tukaj vinograde z denarnimi prineski za zidanje te cerkve za prostimi kmeti niso zaostajale, to je živa istina. Naša sedanja cerkev bila je l. 1683. početa in v teku petih let t. j. l. 1688 dogotovljena. Ona je skoro sedaj isto takova, kakoršna je bila iz početka. Prednji del (presbiterij) je na četiri ogle z ednakimi stranmi; zadnji del (ladija) je tudi na četiri ogle, ali podolgovat. Leta 1750 dal je Matija Fortunat Tobinger (bolje Dobingar) na tej cerkvi steni predreti in na vsaki strani eno kapelico prizidati. Kapelica na desni (epistolski) strani posvečena je bila sv. Lovrencu mučeniku, a ona na levi (evangeljski) sv. Janezu krstitelju. To spremembo na cerkvi dali so narediti na lastne stroške stanovniki iz občin Gomila, Kog, Jastrebeci, Lačaves in Vitan; občina Vodranci bila je takrat pridružena fari sv. Duha v sosednem Središči. Leta 1811. hoteli ste se ti kapeli porušiti; radi tega nji je dal tedanji kurat Andraž Žigert odstraniti; govori še se sedaj, da se je to zgodilo za tega voljo, ker so nekateri možaki ob času božje službe pod eno teh kapel tabak kadili. To našim prednamcem ni jako na čast! Takrat se je tudi presbiterij te cerkve za kakih 7 metrov dal proti solnčnemu izhodu podaljšati. Ta cerkev ima četiri altarje, vsi so leseni in l. 1750 narejeni. Kdo jih je naredil in malal ni znano. Sedaj so vsi ponovljeni. Dne 15. sušca 1783, tedaj malo da ni polnih sto let potem, kar se je začela ta cerkev zidati, sešla se je pri sv. Miklavži v ljutomerskih gorica komisija, katera je bila zbog tega potrebna, da bi se pri cerkvi sv. Bolfanka, podružnici sv. Miklavža,

naredila nova kuracija. Potrebna bila je zbog teh le uzrokov:

1) Ker ljudstvo iz te podružnice zbog velike vode, katera velikokrat doline poplavi, po zimi zbog velikega snega, slabih potov prek bregov k farni cerkvi težko, ali na nikakošen način nemore prihajati. 2) Ker so občine v tej podružnici več nego celo in četrt ure od sedanje farne cerkve oddaljene. 3) Ker je v teh občinah toliko duš, da jih število lastno kuracijo zahteva. 4) Ker je tukaj poleg cerkve vže tudi hiša narejena. Vasi in hiše, katere se imajo tej kuraciji pridružiti: Kog 73 hiš 269 duš, Vitan 24 hiš 133 duš, Lačaves 33 hiš 124 duš, Jastrebeci 30 hiš 129 duš, Gomila 34 hiš 122 duš, Vodranci od fare sv. Duha v Središči 19 hiš 107 duš. Vkup 213 hiš 884 duš. Pri tej komisiji bili so podpisani gospodje: Christoph Freiherr von Schwitzen m. p. Kreiscommissar, Johann Nep. Reitz m. p. Oberpfarrer, Deutschordenspriester, Ordinariats-Commissär, Bartholomaeus Roiko m. p. Pfarrer zu St. Nikolaus, Lorenz Grietz m. p. Pfarrer zu Polsterau, Josef Leitner m. p. Verwalter zu Grosssonntag, Anton Reuter m. p. Verwalter zu Friedau, Franz Herzog m. p. Administrator der Gült Liboinberg.

Tako so podpisani ti gospodje v dekanijem arhivu pri Veliki Nedelji. Zapisnik te komisije bil je meseca septembra l. 1785 pregledan. Kdo ga je pregledoval, nevem, ker ne najdem nikder zapisano, vendar moralo je biti vže takrat odločeno, da je tukaj kuracija potrebna, ker se je število hiš in duš vže za nekoliko pomnožilo, kakor iz iz sledečega videti. Vasi: Lačaves 33 hiš 111 duš, Vitan 24 hiš 144 duš, Kog 74 hiš 272 duš, Jastrebeci 30 hiš 156 duš, Gomila 45 hiš 202 duš, Vodranci 19 hiš 111 duš. Vkup 225 hiš 996 duš. V teku dveh let pomnožilo se je tedaj število hiš za 12, a število duš za 112.

Smešničar 33. Bil je gospodar, ki je imel lepo tele. Bal se je, da mu ga kdo ne ukradne. Hodi ga po noči s hlapcem stražit. Gospodar čaka pri vratih hlapec pa za dvermi drema. Tat res pride, gospodar ga prime za nogo klicajè hlapca na pomoč. Ali tat se zmuzne in pusti eden škorenj v rokah gospodarjevih. Sedaj pritisne hlapec pa v temi namesto tata zgrabi gospodarja za vrat tako močno, da je komaj besedice iz sebe spravil: joj mene, pusti me, jaz sem. Med tem mahne tat, a gospodar reče nevoljen hlapcu: jutre pa pojdeva po dnevi tatù čakati, da bodeva videla, kam bo kateri prejel. Simon Lorgar.

Razne stvari.

(Volitev v mestni skupini mariborski) v državni zbor dela nemškimi „fortschrittlerjem“ močnih preglastic, ker so zvedeli, da bi utegnil minister gosp. Konrad kandidirati, podpiran od Slovencev, konservativcev in vlade. Takoj so pisali v Gradec po

iz Bismarkije prišedšega g. Reuterja. Ob enem je se kot kandidat oglašil g. Wiethaler.

(„Augusta meseca 18. dan“) ali kratke črtice iz življenja našega preljubega cesarja Franca Jožefa I. Tako se glasi knjižica, 20 strani debela, spisana na slavo 50letnemu rojstvenemu dnevu svetlega cesarja. Odlikuje se poleg drugih z lepimi podobami cesarja, cesarice, cesarjeviča Rudolfa, njegove neveste Štefanije, njegove sestre Gizele in Valerije, očeta in matere cesarjeve, maršala Raddeckija in nadvojvode Albrehta. Založnik je: C. Rauch, Buchdruckerei und Verlagsgeschäft, Wien, VI. Hornbostelgasse 4. Iztis velja 12 kr. Skup 10 iztisov pa 1 fl. z dopošiljativjo vred. Sestavil je knjižico g. J. Tomšic. Beseda je izvrstno lepa! Zavitek in tisek jako snažen.

(Okrajni zastop slov. graški) je ostal v slovenskih rokah, ker je tudi kmetška skupina volila vrlo narodno. Slava!

(Freimaurer Forregger) v Celji poročal je o svojem delovanju v državnem zboru, ter je hudo jamral, da so liberalni ustavaki v manjšini. Tolažil se je z napadi na konservativce.

(V Dravo pri Ormoži pal) je flosar Anton Hribnik, iz Selnice doma, ter je utonil.

(Nemškemu „šulvereinu“) pristopilo je 75 Ptujčanov, mahrenberški okrajni zastop in nadučitelj g. Mogge pri sv. Lovrenci v puščavi. Ljudje imajo preveč denarjev, da ž njimi pometajo.

(Ukradenih oblačil) našli so pri novem pokopališču v Pobrežji blizu Maribora; Jožef in Marija Savec iz Ptuja sta se oglašila kot oškodovanca ter obleke odnesla vredne 200 fl. Drugo je še založeno pri županu.

(V Slatino) je do 6. avgusta t. l. došlo 1722 topličarjev.

(Morivca Mih. Zemljica), ki je lani neko žensko v Tezni pri Mariboru ubil, zasačili so žandarji v Ptui.

(Novo železnico merijo) iz Celja v Spod. Drauburg in iz Lipnice v Ivnik.

(V Mahrenbergu) so se mimo potujoči artileristi v Dravo šli kopat. Eden je utonil. Mrtveca je Drava v Bresternici izvrгла in bil je v Kamei pokopan. Na roki je imel zlat prstan.

(Utonil) je dne 29. julija v Ščavnici Jakob Lasbaher, bivši učenec mariborske gimnazije, brat dr. Josipa Lasbahera.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg. Lempl, Naprudnik, Osenjak, Šlander, Zupanič po 2 gl., Cvetko Iv., Hrg, Hribovšek, Stranjšak Mart., Zdolšek po 1 gl. letnine.

(Sneg pokrili) je Solčavske planine, še bolje pa visoke koroške in gornje štajerske. Hladno vreme vleče.

(Ploha) razlila je se nad Poličanami, Ponkvami, dalje proti sv. Juriju in Štoram. Na večih mestih je voda železnico poplavlila.

(Malar M. Berglez v Podčetrtku) je iz Zibike domov gredoč blizu Pustove v vodo pal in utonil.

(V Zelenem travniku) je 27letna dekla Treza Drobočeva se najedla mišnice in umrla. V denarni mošnji imela je še več strupa.

(Spremembe v Lavantinski škofiji.) Č. g. Franc Feuš bil je po izvrstno prestanih vseh izpitih na vseučilišču v Innsbrucku promoviran v doktorja bogoslovja ter je postal stolni vikar in kaplan v Mariboru.

Dražbe. 16. aug. Jakob Kokol v Gruškovci 1060 fl., Martin Korošec v Gradišu 550 fl.; 17. aug. Karl Filafero v Ptui 8450 fl.; 20. aug. Jožef Rojko 4478 fl. pri sv. Lenartu v Slov. gor., Štefan Čeh 55 fl. v Ptui; 21. aug. Matija Cartel v Cezanjevih 500 fl.; 23. aug. Jakob Majcen v Lembergu 260 fl.

Loterijne številke:

V Trstu 7. avgusta 1880: 39, 72, 24, 46, 26.
V Linci " " 15, 64, 20, 12, 74.
Prihodnje srečkanje: 21. avgusta 1880.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

	Pšenica	Rž	Jedmen	Oves	Turšica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor . . .	8 50	5 60	4 70	3 80	6 10	5 40	5 70
Ptuj . . .	7 —	5 52	4 52	3 60	6 —	3 70	5 52
Gradec . . .	8 74	6 80	5 20	4 50	5 65	—	5 53
Colovec . . .	10 5	7 85	5 40	3 47	5 94	—	—
Ljubljana . .	11 12	7 8	4 68	3 87	6 73	4 20	5 90
Varaždin . .	7 —	5 20	4 50	3 —	6 20	6 —	6 —
Dunaj } 100 Klg.	11 71	9 18	8 70	7 22	7 55	8 85	— 20
Pešt . . .	10 20	8 49	8 70	7 15	6 95	4 65	5 —

Raznovrstne očale

prodava in popravlja mariborski urar

3—3

Ferdinand Dietinger.

Organist in pevovodja

ki je zmožen tudi na gosli gosti ter je 3 leta obiskoval cecilijansko orguljarsko šolo v Ljubljani in jo z dobrim uspehom izvršil, išče službe. Sprejme tudi službo cerkovnika. Pisma naj se pošiljajo uredništvu „Slov. Gosp.“

2—3